

«Εἰς Μνημόσυνον αἰώνιον...έσται Δίκαιος»

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες](#) / [Εκκλησία της Αλβανίας](#)

«Εἰς Μνημόσυνον αἰώνιον...έσται Δίκαιος»

Στις 3 του Αυγούστου θα τελεστεί το 40νήμερο Μνημόσυνο υπέρ Αναπαύσεως της Ψυχῆς του [Μακαριστοῦ Μητροπολίτη Αργυροκάστρου κυροῦ Δημητρίου](#). Μέσα σε αυτό το διάστημα, αποτυπώθηκαν μέσα μας σκέψεις και συναισθήματα που συνδέονται με το πέρασμα από τη ζωή μας και το βίωμα, ενός ανθρώπου που η προσωπικότητά του συνοψίζεται σε δύο χαρακτηριστικά: Υψηλή Ταπεινότητα και Πνευματικό Βάθος.

Το βράδυ του Σαββάτου της 28^{ης} Ιουνίου του Σωτηρίου Ἑτους 2025, ο Κύριος τον κάλεσε κοντά Του. Ἐναν Ἄνθρωπο που σε ὅλη του τη ζωή ήταν αφοσιωμένος στον Θεό και στους ανθρώπους, διακονώντας είτε ως Θεολόγος στις Ιερατικές Σχολές της Τήνου και στην Αμπέτειο Σχολή του Καΐρου, είτε ως Ιερομόναχος της Ιεράς Μονῆς Αγίας Αικατερίνης, τόσο στο Σινά, όσο και στο εν Ιωαννίνους Μετόχιον της Αγίας. Στη συνέχεια υπακούοντας στο κάλεσμα του Μακαριστοῦ Αρχιεπισκόπου Αλβανίας κυροῦ Αναστασίου διακόνησε αρχικά ως Πρωτοσύγγελος της Ιεράς

Μητροπόλεως Αργυροκάστρου και ολοκλήρωσε την αποστολή του ως Μητροπολίτης της παραπάνω Μητροπόλεως επί σχεδόν 20 έτη (2006-2025).

Στην ορθόδοξη εκκλησιαστική παράδοση συναντάμε το «κατά κόσμον» παράδοξον, σε κάποιους ανθρώπους να «επιτρέπει» ο Θεός να εγκαταλείπουν τα γήινα για να κατευθυνθούν στα ουράνια αφού προηγουμένως έχουν φροντίσει τα τέλη τους να είναι «Χριστιανά, Ανώδυνα, Ανεπαίσχυντα και Ειρηνικά». Είμαστε πεπεισμένοι, πως ο Μακαριστός Δημήτριος ανήκει στη χορεία αυτών των ανθρώπων και γνωρίζουμε επίσης πως με Υπομονή και Ιώβεια εγκαρτέρηση, το τελευταίο διάστημα πριν την Εκδημία του, μόνο «Δόξα τω Θεώ» και «Ευχαριστώ» ξεστόμιζε σε όσους τον ρωτούσαν για την Υγεία του, από το κρεβάτι του Δωματίου 43 στην Ορθοπεδική Κλινική του Πανεπιστημιακού Νοσοκομείου Ιωαννίνων. Σε αυτό το δωμάτιο, που από χώρος νοσηλείας έγινε χώρος Ευλογίας και Χάριτος για όλους εμάς, την Παραμονή της Κυριακής(ημέρα της Αναστάσεως του Χριστού) και της Εορτής των Πρωτοκορυφαίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου, άφησε την τελευταία του επίγεια Πνοή, ένας σύγχρονος Ιεραπόστολος που συνέβαλλε ψυχή τε και σώματι στο τιτάνιο έργο της Αναστάσεως της Ορθόδοξης Αυτοκέφαλης Εκκλησίας της Αλβανίας.

Με Ταπεινότητα και Διακριτικότητα, ως Νέος Κοσμάς ο Αιτωλός, κήρυξε το Ευαγγέλιο, και έσπειρε σε όλη τη Μητρόπολη Αργυροκάστρου, Λόγοις και Έργοις, την Αγάπη και την Προσφορά προς κάθε ψυχή ζώσα, ανεξάρτητα από καταγωγή, θρήσκευμα ή ο,τιδήποτε άλλο θα μπορούσε να θέσει φραγμούς στην προτροπή του Χριστού στους μαθητές Του « *πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τα έθνη* ».

Πλήθος Εκκλησιών, Σχολείων και παντός είδους κοινωφελών Ιδρυμάτων είναι ο επίγειος απολογισμός του έργου του, υπηρετώντας το Όραμα του Ανθρώπου που, όχι τυχαία, τον επέλεξε για την δύσκολη Διακονία αυτής της Μητροπόλεως. Και δεν ήταν άλλος από τον Μακαριστό Αρχιεπίσκοπο Αλβανίας κυρό Αναστάσιο, με τον οποίο είχε τόσο στενή Πνευματική σχέση και Αγάπη ο Μακαριστός Δημήτριος, που πέντε μήνες αργότερα τον ακολούθησε προς την Οδό της Αιωνιότητας.

Η Εξόδιος Ακολουθία του Μητροπολίτη μας έγινε ανήμερα της Εορτής των Αγίων και Ιαματικών Αναργύρων Κοσμά και Δαμιανού. Ένας σύγχρονος Ιαματικός υπήρξε ο Μακαριστός, αφού γιάτρευε πνευματικές πληγές με τον μεστό λόγο του και κυρίως με την αδιάλειπτη προσευχή του. Φρόντιζε όμως και για την σωματική γιατρεία εμπερίστατων και ταλαιπωρημένων ανθρώπων, αφού ως Καλός Σαμαρείτης είχε οργανώσει συσσίτια και ιατρικές υπηρεσίες για να απαλύνει όλα αυτά τα χρόνια, τις ανάγκες και τα προβλήματα χιλιάδων ανθρώπων της περιοχής.

Υπήρξε και Ανάργυρος ο Μητροπολίτης Αργυροκάστρου, αφού ποτέ δεν επόθησε τα

αργύρια του κόσμου τούτου. Αντίθετα αρκείτο στα ελάχιστα για τον ίδιο και αυτό το αποδείκνυε καθημερινά με τον λιτό και απέριττο τρόπο της βιωτής του, στερώντας από τον εαυτό του τα αυτονόητα για έναν Μητροπολίτη, φροντίζοντας όμως να μην λείπει τίποτε για την καλή και απρόσκοπτη λειτουργία των Ναών, των Ενοριών και των Εκπαιδευτηρίων της Μητροπόλεως.

Αφήνω για το τέλος της κατ' ελάχιστον προσέγγισης του Αναστήματος του Δημητρίου, την Προσφορά του στον χώρο της Εκπαίδευσης. Βασικό μέλημά του ήταν η προαγωγή της Ορθόδοξης Αγωγής, της Πνευματικής Καλλιέργειας και της ελληνικής γλώσσας με την ίδρυση Εκπαιδευτηρίων και Οικοτροφείων που λειτουργούν εδώ και πολλά χρόνια με την Υλική και Πνευματική Φροντίδα της Εκκλησίας της Αλβανίας σε πολλές περιοχές της Μητροπόλεως. Ιδρυτής του πρώτου Εκκλησιαστικού Λυκείου «Τίμιος Σταυρός» στο Αργυρόκαστρο, στο οποίο φοίτησαν και φιλοξενήθηκαν στο Οικοτροφείο χιλιάδες νέοι από όλη την Αλβανία, διαπρέποντας σε πολλούς τομείς και υπηρετώντας την Ορθόδοξη Αυτοκέφαλη Εκκλησία της Αλβανίας, είτε ως Ιερείς, είτε ως στελέχη των Εκπαιδευτηρίων της. Ακολούθησαν τα Εκπαιδευτήρια «Πνοή Αγάπης» στο Αργυρόκαστρο και το Κολέγιο «Πνοή Αγάπης» στον Μεσοπόταμο των Αγίων Σαράντα, τα οποία κοσμούν με την λειτουργία τους τον χώρο της Εκπαίδευσης στην Αλβανία και αποτελούν πρότυπα οργάνωσης και παροχής ουσιαστικής Παιδείας. Χιλιάδες οι μαθήτριες και οι μαθητές, που αποφοίτησαν από τα σχολεία της Εκκλησίας και δεν ξεχνούν όσα χρόνια κι αν επέρασαν την Πατρική Φροντίδα και την Αγάπη με την οποία τους περιέβαλαν τόσο ο ίδιος ο Μητροπολίτης Δημήτριος, όσο και οι Εκπαιδευτικοί, εμπνεόμενοι από το αγαπητικό και προσευχητικό παράδειγμά του.

Και το πιο θαυμαστό σε όλα αυτά είναι ότι το μέλημα αυτό του μακαριστού Δημητρίου, έβρισκε και συνεχίζει να βρίσκει Ανταπόκριση και Αποδοχή από όλους τους κατοίκους της Μητροπόλεως, ανεξάρτητα από εθνικότητα ή θρήσκευμα. Και αυτό γιατί οι γονείς γνωρίζουν ότι τα παιδιά τους στα σχολεία της Ορθόδοξης Αυτοκέφαλης Εκκλησίας της Αλβανίας δεν θα πάρουν απλά καλές γνώσεις, αλλά θα εφοδιαστούν με αρχές και πρότυπα, που θα αποτελέσουν αργότερα φωτεινούς οδοδείκτες, στην πορεία τους στην κοινωνία. Μια ακόμα λοιπόν απόδειξη της έμπρακτης εφαρμογής των αρχών της συνύπαρξης, της αποδοχής της διαφορετικότητας, της συμπερίληψης και προπαντός της Αγάπης χωρίς διακρίσεις, σε μία κοινωνία που βγήκε βαθιά πληγωμένη και εντελώς αποσθρωμένη από την πολύχρονη λαίλαπα του Ευβερικού καθεστώτος και προσπαθεί να ορθοποδήσει.

«Μιμηταί μου γίγεσθε καθώς καγώ Χριστού» προέτρεπε ο Απόστολος των Εθνών Παύλος στην Α' προς Κορινθίους επιστολή του. Ένας τέτοιος μιμητής του υπήρξε

στις μέρες μας ο αφανής και διακριτικός Ιεραπόστολος της Εκκλησίας της Αλβανίας, ο Μακαριστός Μητροπολίτης Δημήτριος, για τον οποίο ευχόμεθα «όπως Κύριος ο Θεός τάξη την Ψυχήν αυτού ένθα οι Δίκαιοι αναπαύονται».

Είθε να μιμηθούμε κι εμείς το θεάρεστο Παράδειγμά του.

Την Ευχή και την Ευλογία του να έχουμε.

Αιώνια οφειλέτες του.